

ΥΠΟ ΞΕΝΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΕΙΝΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΚΡΑΤΟΣ;

Επιμέλεια: Βασίλης Ασημακόπουλος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ-ΚΕΙΜΕΝΑ

Γιώργος Κασιμάτης

Σοφία Σακοράφα

Γιώργος Κατρούγκαλος

Βαγγέλης Καραγρηγορίου

Νίνα Γ. Κασιμάτη

δεν κυρώθηκαν από την Βουλή με τα τρία Πέμπτα, αποτελεί σοβαρή παραβίαση του πολιτεύματος και διαρκή συνταγματική ανωμαλία. Για τους λόγους αυτούς οι Συμβάσεις Δανεισμού είναι ανυπόστατες, όλες δε οι πράξεις εφαρμογής τους στο εσωτερικό της χώρας και αυτός ο έλεγχος της «Τρόικας» είναι παράνομα.

Η από 8-5-2010 σύμβαση δανειακής διευκόλυνσης, με την οποία η χώρα μας συμβλήθηκε με άλλα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και με την γερμανική τράπεζα KfW που ενεργεί προς το δημόσιο συμφέρον της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, δεν έχει ακόμα κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Περαιτέρω, σύμφωνα με το ν. 3847/2010, Άρθρο Μόνο παρ. 9, ορίστηκε ότι η Συμφωνία μεταξύ Ελληνικής Δημοκρατίας και ΔΝΤ και η σύμβαση δανειακής διευκόλυνσης, θα εισαχθούν στην Βουλή μόνον για συζήτηση και ενημέρωση και όχι για κύρωση, ισχύουν όμως και εκτελούνται από της υπογραφής τους. Τι ζητήματα εγείρονται από απόψεως συνταγματικού δικαίου; Είναι συμβατή η διάταξη αυτή με το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας; Τίθεται κατά την γνώμη σας ζήτημα καταστρατήγησης της θεμελιώδους αρχής της λαϊκής κυριαρχίας;

Όπως ανέφερα στην προηγούμενη ερώτησή σας, υπάρχει σοβαρή συνταγματική ανωμαλία. Αυτό σημαίνει «σφετερισμό της λαϊκής κυριαρχίας» όπως τον εννοεί το άρθρο 120 του Συντάγματος.

Μεταξύ άλλων, στην σύμβαση δανειακής διευκόλυνσης και ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 ορίζεται ότι η σύμβαση διέπεται και ερμηνεύεται σύμφωνα με το αγγλικό δίκαιο, ενώ στην παρ. 5 του ιδίου άρθρου ορίζεται η αμετάκλητη και άνευ όρων παραίτηση της χώρας μας από κάθε ασυλία που έχει ή πρόκειται να αποκτήσει, όσον αφορά την ίδια ή τα περιουσιακά της στοιχεία από νομικές διαδικασίες σε σχέση με την σύμβαση δανειακής διευκόλυνσης. Επιπλέον, σύμφωνα με το συνδυασμό των αρ. 2 παρ. 3 και του άρθρου 13 της σύμβασης δανειακής διευκόλυνσης, προβλέπεται η δυνατότητα των δανειστών να μεταβιβάζουν ή να εκχωρούν τα δικαιώματά τους από την σύμβαση σε τρίτο κράτος. Τι σημαίνουν πρακτικά όλα αυτά για την χώρα, τι κινδύνους εγκυμονούν δεδομένου του γεγονότος ότι όλα τα κρίσιμα εθνικά θέματα (Κύπρος, Αιγαίο, Σκοπιανό) παραμένουν ανοικτά με την αντίπαλη πλευρά επιχάιρουσα να στοχεύει στην περαιτέρω εκμετάλλευσή τους; Πλήττεται καίρια η θεμελιώδης συνταγματική αρχή της εθνικής κυριαρχίας;

Όλοι αυτοί οι απαράδεκτοι όροι έχουν ως συνέπεια ότι δεσμεύουν πλήρως την εξωτερική και την οικονομική πολιτική της Ελλάδας, η οποία δεν είναι πια ανεξάρτητο κράτος, αλλά υποτελές και κάτω από εξουσία εκτός Συντάγματος.

Μια σειρά νομοθετημένων κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως μισθοί, συντάξεις, εφάπαξ, συλλογικές συμβάσεις, σύστημα κοινωνικής ασφάλισης κ.λπ. καταργούνται μερικά ή ολικά. Παραβιάζονται κατά την γνώμη σας οι θεμελιώδεις συνταγματικές αρχές του κράτους δικαίου και του κοινωνικού κράτους; Είναι συμβατές οι ρυθμίσεις αυτές από την άποψη της ευρωπαϊκής νομιμότητας;

Ανέφερα ήδη, ότι όλες αυτές οι περικοπές και κάθε παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων που γίνεται με βάση τις δανειακές συμβάσεις είναι αντίθετες με το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Μετά το μνημόνιο και τις συμφωνίες δανεισμού που αφορούν την χώρα μας, βρίσκεται υπό θεσμοθέτηση ο μόνιμος ευρωπαϊκός μηχανισμός και το Σύμφωνο για το Ευρώ, που αφορούν συνολικά τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης. Παρατηρείτε κάποια μεταβολή σ' αυτό που συνηθίσαμε να αποκαλούμε ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό και προς ποια κατεύθυνση;

Εκτός από τη σοβαρότατη ανησυχία μας για το μέλλον της πατρίδας μας, πρέπει να έχουμε και σοβαρή ανησυχία για το μέλλον της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας νομιμότητας. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Ευρώπη ποδοπάτησε την ανθρώπινη αξία και το δίκαιο. Εύχομαι, το φαινόμενο παραβίασης των θεμελιωδών αρχών και δικαιωμάτων του ανθρώπου που εγκλείουν οι συμβάσεις δανεισμού της χώρας μας, όπως και εκείνες του Σχεδίου Ανάν, να μην είναι προάγγελοι μεγαλύτερων δεινών.

Πρωτοστατείτε μαζί με άλλους πανεπιστημιακούς καθηγητές σε έναν αγώνα δημόσιας άρθρωσης αντιλόγου σε σχέση με το μνημόνιο και τις δανειακές συμφωνίες. Είστε ικανοποιημένος από την στάση της ακαδημαϊκής κοινότητας; Ποιος είναι, αλλά και ποιος θα έπρεπε να είναι τελικά ο ρόλος του πανεπιστημιακού διανοούμενου απέναντι στην εξουσία;

Δυστυχώς, δεν είμαι ικανοποιημένος από τους συναδέλφους μου και γενικά από τα μέλη της πνευματικής ηγεσίας της χώρας. Όπως δεν είμαι ευχαριστημένος ούτε από τους φοιτητές, που ήταν πάντοτε η πρωτοπορία. Ελάχιστοι αγωνίζονται σήμερα για την Ελλάδα και τον άνθρωπο. Λησμονούν ότι η αποστολή του επιστήμονα δεν είναι να κρατάει τις γνώσεις του μόνο για τον εαυτό του και για την επαγγελματική του σταδιοδρομία, αλλά κυρίως και πρώτα από όλα για τον άνθρωπο και για την κοινωνία. Όσοι δεν το αντιλαμβάνονται, είναι επίορκοι του λειτουργήματός τους. Αντί να λειτουργούν ως πνευματική ηγεσία που φωτίζει, προτιμούν να λειτουργούν ως πνευματικό κατεστημένο που ασκεί κηδεμονία.

Την δεκαετία του '80 υπήρξατε στενός συνεργάτης και νομικός σύμβουλος του Ανδρέα Παπανδρέου. Μεταξύ άλλων είχατε επιμεληθεί και την συνταγματική αναθεώρηση την περίοδο 1985-1986. Τα τελευταία χρόνια έχετε δημοσίως ασκήσει σκληρή κριτική απέναντι σε κορυφαίες επιλογές της σημερινής ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ, όπως η προσπάθεια επιβολής του σχεδίου Ανάν στην Κύπρο το 2004, η επιχείρηση αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος σχετικά με τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων το 2006-2007 και τώρα με το μνημόνιο και τις συμφωνίες δανεισμού. Πώς θα χαρακτηρίζατε την μετεξέλιξη του ΠΑΣΟΚ;

Πρώτο κριτήριο για κάθε πολίτη, όπως τον δίδαξαν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα οι αρχαίοι Έλληνες, είναι η πολιτική κοινότητα στην οποία ανήκει και μετά οι προσωπικές του σχέσεις. Όσον αφορά στο ΠΑΣΟΚ, αυτό δεν υπάρχει πια. Το σημερινό κόμμα σφετερίζεται απλά το όνομα.

Πώς θα χαρακτηρίζατε τις μέχρι σήμερα κινήσεις διαμαρτυρίας-αντιδράσεις των πολιτικών δυνάμεων, αλλά και των κοινωνικών στρωμάτων που πλήττονται ευθέως από το μνημόνιο; Ποια είναι κατά την γνώμη σας τα κοινωνικά και πολιτικά χαρακτηριστικά των κινήσεων αυτών και ποιο το δυνάμει εύρος και βάθος της κοινωνικής και πολιτικής τους αντίστασης; Εντοπίζετε ουσιαστικές πρακτικές αμφισβήτησης και πράξεις ενεργητικής αντίστασης ή διακρίνετε συμπεριφορές που χαρακτήρισαν το μεγαλύτερο μέρος της αντιπολιτευτικής αντιπαράθεσης στις επιλογές του κυρίαρχου συγκροτήματος εξουσίας στα μετά την μεταπολίτευση χρόνια, συμπεριφορές δηλαδή κλεφτοπόλεμου και μάχης για το «θεαθήναι» και την «τιμή των όπλων»;

Πιστεύω ότι αρχίζει ο λαός να κινητοποιείται σε όλα τα επίπεδα, πράγμα που σημαίνει ότι προχωρεί σε έναν δρόμο δημιουργίας λαϊκού μετώπου κατά της σημερινής πολιτικής ηγεσίας της χώρας. Δεν πήρε ακόμη τη μορφή του ισπανικού λαού. Είμαι βέβαιος ότι γρήγορα θα πάρει τη μορφή μετώπου. Από τη στιγμή που η σημερινή πολιτική ηγεσία όλο και περισσότερο όχι μόνο δείχνεται ανίκανη να αντιμετωπίσει την κρίση της Ελλάδας, αλλά, αντίθετα, την οδηγεί με βεβαιότητα στην καταστροφή και όλο και περισσότερο υποθηκεύει το μέλλον της, η μόνη διέξοδος που μένει είναι αυτό που προβλέπει το Σύνταγμά μας στο ακροτελεύτιο άρθρο του: η καθολική παρέμβαση του ελληνικού λαού.